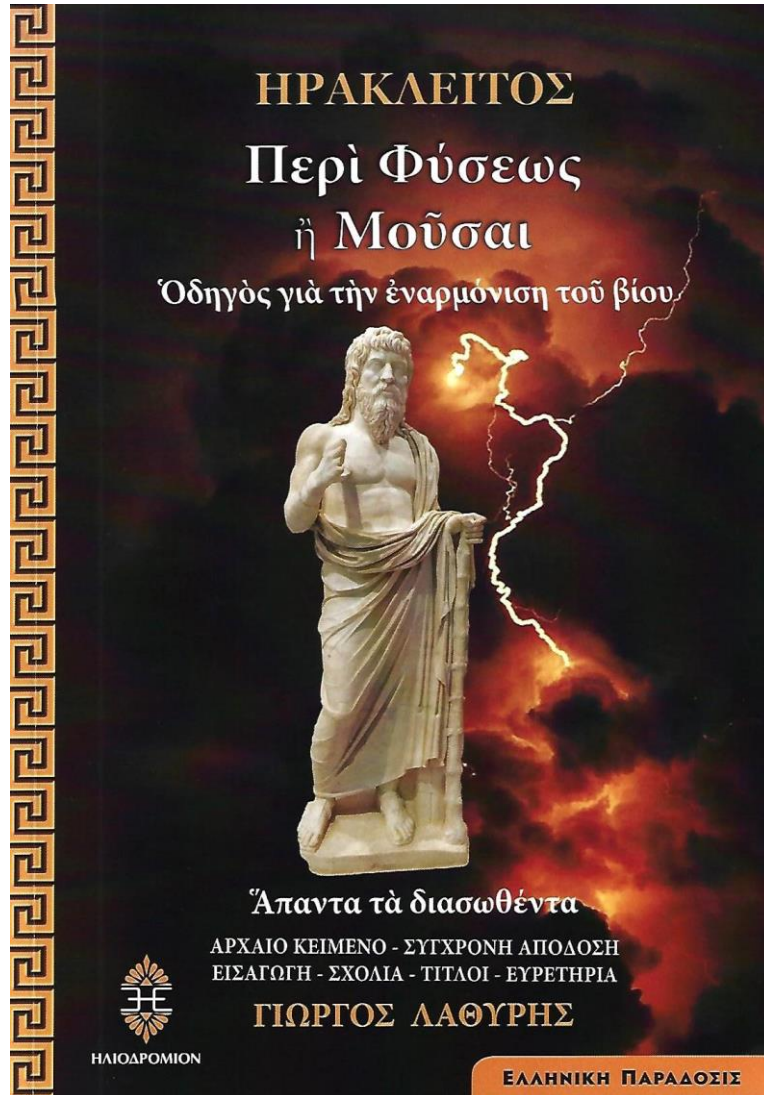

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ Ἡ ΜΟΥΣΑΙ

Ὁδηγὸς γιὰ τὴν ἑναρμόνιση τοῦ βίου

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: **ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ**

ΤΙΤΛΟΣ: **ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ Ἡ ΜΟΥΣΑΙ**

ΑΡΧΑΙΟ ΚΕΙΜΕΝΟ - ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΠΟΔΟΣΗ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΣΧΟΛΙΑ - ΤΙΤΛΟΙ - ΕΥΡΕΤΗΡΙΑ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΟΥΡΗΣ

ΣΧΗΜΑ 14 x 21 - ΣΕΛ. 544

ISBN: 978-618-81621-7-4 - ΤΙΜΗ: 43 €

Ὁ Ἡράκλειτος γεννήθηκε στὴν Ἔφεσο τὸ 544 π.χ. καὶ ἔφτασε στὴν ἀκμή του κατὰ τὴν ξθ' - 69^η Ὀλυμπιάδα (504 – 500 π.χ.). «*Γέγονε δὲ θαυμάσιος ἐκ παίδων*», ὅπως ἐπισημαίνει ὁ Διογένης Λαέρτιος. Ἀνήσυχο καὶ ἀνεξάρτητο Ἑλληνικὸ πνεῦμα, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ σπάνια καὶ «αὐτοφυῆ», ποὺ ἡ ἀκτινοβολία τους διαπερνᾷ τοὺς αἰῶνες καὶ κατευθύνει τὴν πνευματικὴ ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπότητας. Ὁ Νίτσε, μιμούμενος τὸ ὕφος τοῦ Ἡρακλείτου, ἔγραψε τὸ ἐξῆς: «Ὁ Κόσμος ἔχει αἰωνίως ἀνάγκη τῆς Ἀληθείας καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀνάγκη αἰωνίως τὸν Ἡράκλειτον»!

Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, συνέγραψε ἓνα σύντομο καὶ περιεκτικότερο ἔργο μὲ τίτλο «*Περὶ Φύσεως ἢ Μοῦσαι*», τὸ ὁποῖο ἀφιέρωσε στὸν ναὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. Ἀπὸ τὸ ἔργο αὐτὸ διασώζονται περὶ τὰ 150 ἀποσπάσματα, σὲ ἔργα ἄλλων συγγραφέων, καθὼς καὶ 5 ἀποσπάσματα σὲ λατινικὴ μετάφραση. Τὰ ἀποσπάσματα αὐτὰ διαπερνῶνται ἀπὸ μία «*παλίντροπον ἁρμονία*», τὴν ὁποία ἀνακαλύπτει κανεὶς ὅταν εἰσχωρήσει στὸ βάθος τους. Ἔτσι ὅπως ποιητικὰ καὶ παραστατικὰ τὸ γράφει ὁ Ἄγγελος Σικελιανός: «Χρόνια, γιὰ τὴν Αἰωνιότη ἐχάλκευε τοὺς λογισμοὺς του καὶ τοὺς κρεμοῦσε ὡς ἄρματα στῆς Ἔφεσος τὸν Ναό...».

Ἀκολουθῶντας καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸ ποὺ διατυπώνει στὸ ἀπόσπ. 93 γιὰ τὸν Δελφικὸν Ἀπόλλωνα, «*οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει*», δὲν λέει διαρρήδην οὔτε ἀποκρύπτει ἐσκεμμένως, ἀλλὰ σημαίνει· ἐπισημαίνει μὲ σημεῖα, μεταφορὲς καὶ παραβολές, κατὰ τὸν τρόπο τῶν χρησμῶν, μέσω τοῦ χρυσοτόρευτου φιλοσοφικοῦ του λόγου. Ὁ λόγος του ἀποτελεῖται ἀπὸ σύντομες προτάσεις, αὐτοτελεῖς καὶ μὲ πλήρες νόημα, ποὺ μοιάζουν μὲ χρησμούς· μὲ πολὺ προσεκτικὰ ἐπιλεγμένες λέξεις, ἀμφίσημες πολλὰς φορές ἢ πολύσημες, ποὺ συχνὰ συνηθοῦν καὶ ποὺ μποροῦν νὰ ὀδηγήσουν σὲ διαφορετικὴ κατεύθυνση τὴν σκέψη τοῦ ἀναγνώστη, ἄρα καὶ σὲ διαφορετικὴ ἐρμηνεῖα. Ἀπευθύνει τὸν λόγο του κυρίως πρὸς τὸν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος ζεῖ μέσα στὸν ὕπνο καὶ τὴν οἴηση τῆς ὑποκειμενικότητάς του καὶ θέλει νὰ τὸν ἀφυπνίσει... Χρησιμοποίησε εἰκόνες ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ζωὴ, ἀναδεικνύοντάς τες σὲ σύμβολα, καὶ ἄσκησε δριμύτατον ἔλεγχο, μὲ σκοπὸ νὰ ὠθήσει τοὺς συνανθρώπους του στὸν ἀγῶνα τῆς αὐτογνωσίας.

Ὁ Ἡράκλειτος ὑπῆρξε ἓνας Ἡρακλῆς τῆς Φιλοσοφίας, γι' αὐτὸ καὶ οἱ Ἐφέσιοι, τιμῶντας τὸν τοῦ ἀφιέρωσαν ἀνδριάντα ὅπου τὸν ἀπεικόνισαν νὰ κρατᾷ ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς Ρόπαλον, στὴν βάση τοῦ ὁποῖου ἐπέγραψαν: **ΗΡΑΚΛΕΙΤΩΙΕΦΕΣΙΩΙ**, ποὺ διαβάζεται διπλά: **Ἡρακλείτῳ Ἐφεσίῳ**, δηλαδή, στὸν Ἐφέσιον Ἡράκλειτο, ἀλλὰ καὶ **Ἡρακλεῖ τῷ Ἐφεσίῳ**, δηλαδή, στὸν Ἐφέσιον Ἡρακλῆ, τὸν Ἡρακλῆ τῆς Ἐφέσου! Τὸ Ρόπαλον ποὺ κρατᾷ εἶναι σύμβολο τοῦ Λόγου.